

РЕШЕНИЕ

№ 12446

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **97** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от Р. С. Р., чрез адв. И. В., срещу решение от 13.11.2024г. постановено по НАХД № 9883/2024г. на СРС, 11 състав.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Възразява, че АУАН и НП са издадени в съответствие със законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Поддържа, че изводите на СРС за доказаност на нарушението са необосновани и не почиват на доказателствата по делото. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба – Началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е основателна и следва да бъде уважена.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в производството пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред РС е образувано по редовна и допустима жалба Р. С. Р. срещу

Наказателно постановление № 24-4332-007458 от 10.04.2024г., издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“ (оправомощен със заповед рег.№ 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи), с което на основание чл. 179, ал.2, вр. чл.179, ал.1, т.5, предл.4 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание - глоба в размер на 200 лева.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства районният съд е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства от значение за предмета на спора, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд.

Посочените за нарушени норми на чл. 179, ал.2, вр. чл.179, ал.1, т.5, предл.4 от ЗДвП гласят, че водач, който не спазва правилата за предимство и причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

Правилно и законосъобразно, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 28.03.2024г., около 19:00 часа, свидетелят К. Д. управлявал мотоциклет Я. с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. Пред него, със същата посока на движение, на разстояние около 10-15 метра, С. Г. управлявал мотоциклет Х. Д. с рег. [рег.номер на МПС] , като двата мотоциклета се движели със скорост около 40 км/ч. По същото време, жалбоподателят Р. Р. управлявал лек автомобил Д. Дюкер с рег. [рег.номер на МПС] по [улица], в противоположна на двата мотоциклета посока – от [улица]към [улица]. Р. навлязъл в кръстовището на [улица]и [улица]при разрешителен, зелен сигнал на светофарната уредба и предприел маневра – завой наляво, по [улица]. По същото време, отново при разрешителен, зелен сигнал на светофарната уредба, Д. и Г. и навлезли в същото кръстовище, с траектория на движение – направо. Тъй като Р. не изчакал преминаването на насрещно движещите се мотоциклети, първоначално реализирал ПТП с този на Г., а непосредствено след това – и на св. Д.. Екипи на Ц. транспортирали пострадалите водачи на мотоциклетите до здравно заведение, а жалбоподателят Р. останал на местопроизшествието, до идването на екип на ОППСДВР, включващ и св. Г., който посетил мястото на инцидента. При извършена проверка с техническо средство за употреба на наркотични вещества на водача, е отчетен положителен резултат за амфетамини. Р. бил придружен до лечебно заведение за даване на проба за медицинско изследване.

Фактическите изводи на районния съд за осъщественото деяние и неговото авторство се обосновават по категоричен начин от показанията на разпитаните свидетели К. Д. (участвал в ПТП) и полицейският служител В. Г., както и от писмените доказателства в това число скица на ПТП и Констативен протокол за ПТП с пострадали лица.

Гореописаните обстоятелства обуславят ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, доколкото е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 179, ал.2, вр. чл.179, ал.1, т.5, предл.4 от ЗДвП, тъй като нарушавайки правилата за предимство, жалбоподателят е причинил ПТП с имуществени щети и пострадали лица.

За констатираното нарушение е съставен АУАН и издадено НП. Същите са издадени от компетентни органи, видно от приложената заповед рег.№ 8121з-1632/02.12.2021г.

на министъра на вътрешните работи. НП и АУАН са издадени и при спазване на законоустановената форма съответно чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени виновно, които съответстват на посочените обстоятелства.

Определената санкция правилно е приложена от административно-наказващия орган съгласно изричната норма на чл.179, ал.2 ЗДвП, предвиждаща за нарушението налагането на и глоба в размер от 200 лева.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноси от касационната страна и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 13.11.2024г. постановено по НАХД № 9883/2024г. на СРС, 11 състав.

ОСЪЖДА Р. С. Р. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 80 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.